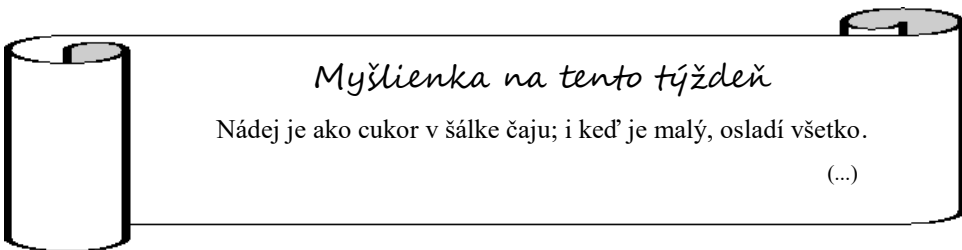

vysídlencov a utečencov na každom kontinente, či na provizórne prístrešky tisícov ľudí bez domova v našich mestách? Krehké je telo neozbrojených populácií, skúšaných mnohými prebiehajúcimi alebo nedávno skončenými vojnami, ktoré zanechali trosky a otvorené rany. Krehké sú mysle a životy mladých ľudí prinútených vziať do rúk zbrane, ktorí práve na fronte pociťujú nezmyselnosť toho, čo sa od nich žiada, i lož, ktorou sú nasiaknuté burácajúce prejavy tých, čo ich posielajú zomierať.

Keď nám krehkosť druhých prenikne do srdca, keď bolesť iných rozbije naše žulové istoty, vtedy sa už začína pokoj. Boží pokoj sa rodí z prijateľného zvolania, z vypočutého plaču; rodí sa uprostred ruín, ktoré volajú po nových solidaritách; rodí sa zo snov a vízií, ktoré ako proroctvá obracajú smer dejín. Áno, toto všetko existuje, pretože Ježiš je Logos, zmysel, z ktorého všetko nadobudlo tvar. „Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo jestvuje“. Toto tajomstvo nás oslovuje z betlehemov, ktoré sme postavili, otvára nám oči pre svet, v ktorom Slovo stále zaznieva „mnohorakým spôsobom“, a znovu nás volá k obráteniu.

Evanjelium, pravdaže, neskrýva odpor temnôt voči svetlu; opisuje cestu Božieho slova ako náročnú púť plnú prekážok. Až dodnes kráčajú praví poslovia pokoja za Slovom po tejto ceste, ktorá napokon dosahuje srdcia – nepokojné srdcia, ktoré často túžia práve po tom, čomu sa bránia. Vianoce tak znovu motivujú misijnú Cirkev a pohýňajú ju po chodníkoch, ktoré jej vyznačilo Božie slovo. Neslúžime slovu násilnému – tých už znie všade dosť –, ale prítomnosti, ktorá prebúdza dobro, pozná jeho účinnosť a neprivlasťuje si jeho monopol.

Toto je cesta misie: cesta k druhému. V Bohu je každé slovo slovom adresovaným, je pozvaním k rozhovoru, slovom, ktoré nikdy nie je uzavreté samo do seba. To je obnova, ktorú podporil Druhý vatikánsky koncil a ktorú uvidíme rozkvitnúť iba vtedy, keď budeme kráčať spolu s celým ľudstvom, nikdy nie oddelene od neho. Svetácke je pravý opak: mať za stred seba samých. Pohyb vtelenia je dynamikou rozhovoru. Pokoj nastane vtedy, keď sa naše monológy prerušia a my, oplodnení počúvaním, pokľakneme pred nahým telom druhého. Panna Mária je práve v tomto Matkou Cirkvi, Hviezdou evanjelizácie, Kráľovnou pokoja. Vďaka nej chápeme, že nič sa nerodí z ukazovania sily a všetko sa znovu rodí z tichej moci prijateľného života.

Myšlienka na tento týždeň

Nádej je ako cukor v šálke čaju; i keď je malý, osladí všetko.

(...)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

28. december 2025

*Pokoj existuje a je už uprostred nás
Homília Leva XIV. na Božie narodenie*

„Plesajte, jasajte spolu, sutiny Jeruzalema, veď Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem!“, volá posol pokoja k tým, čo sa nachádzajú uprostred ruín mesta, ktoré treba celé znovu vybudovať. Hoci sú jeho nohy zaprášené a zranené, sú krásne – píše prorok –, pretože po dlhých a rozbitých cestách priniesli radostnú zvesť, v ktorej sa teraz všetko znovu rodí. Je to nový deň! Aj my máme účasť na tomto zvrate, ktorému zatiaľ akoby nik neveril: pokoj existuje a je už uprostred nás.

„Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva.“. Takto hovoril Ježiš učeníkom, ktorým krátko predtým umyl nohy – poslom pokoja, ktorí od tej chvíle mali bez únavy bežať svetom, aby všetkým odhalili „moc stať sa Božími deťmi“. Dnes teda nie sme iba prekvapení pokojom, ktorý je už tu, ale slávime aj to, ako nám bol tento dar daný. Práve v tomto „ako“ žiari Boží rozdiel, ktorý nás vedie k výbuchu radostného spevu. Preto sú Vianoce na celom svete sviatkami hudby a spevu par excellence.

Aj prológ štvrtého evanjelia je hymnom a jeho hlavným aktérom je Božie Slovo. „Slovo“ je to slovo, ktoré koná. To je vlastná črta Božieho slova: nikdy nezostáva bez účinku. Keď sa na to pozrieme bližšie, aj mnohé z našich slov prinášajú účinky, niekedy neželané. Áno, slová konajú. A predsa nás vianočná liturgia stavia pred prekvapenie: Božie Slovo sa zjavuje a nevie hovoriť; prichádza k nám ako novorodenec, ktorý iba plače a bľaboce. „Slovo sa stalo telom“ a hoci vyrastie a raz sa naučí jazyk svojho ľudu, teraz hovorí iba jeho jednoduchá, krehká prítomnosť. „Telo“ je radikálna nahota, ktorej v Betleheme i na Kalvárii chýba dokonca aj slovo; slovo nemajú ani mnohí bratia a sestry, zbavení dôstojnosti a umlčaní. Ľudské telo si žiada starostlivosť, volá po prijatí a uznaní, hľadá ruky schopné nežnosti a mysle otvorené pozornosti, túži po dobrých slovách.

„Prišiel do vlastného, a vlastní ho neprijali. Tým však, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi“. Toto je paradoxný spôsob, akým je pokoj už medzi nami: Boží dar je zapája-

*Program sv. omši
29. december 2025 — 4. január 2026*

	<i>Udavské</i>	<i>Veľopolie</i>
<i>Pondelok</i> Piaty deň v oktáve narodenia Pána		17.30 + Štefan Tril'
<i>Utorok</i> Šiesty deň v oktáve narodenia Pána		
<i>Streda</i> Siedmy deň v oktáve narodenia Pána	15.00 Na úmysel	
<i>Štvrtok</i> PRIKÁZANÁ SLÁVNOSŤ: Panny Márie Bohorodičky	10.30 Za farnosť	9.00 ZBP rod. Klapáčová a Janošová
<i>Piatok</i> Prvý piatok - Najsvätejšie Srdce Ježišovo	18.00 + Peter Kerekanič - 1. výročie	17.00 + Štefan Labanc
<i>Sobota</i> Najsvätejšieho mena Ježiš (spomienka)	9.00 + Alžbeta a Michal Franko	
<i>Nedeľa</i> 2. nedeľa po narodení Pána	9.00 Za ZBP Ján Šalata s rodičmi	10.30 Za farnosť

Udavské a Veľopolie – zbierka na potreby kostola

V nedeľu 4. januára je možnosť prispieť na potreby kostola milodarom do zvončeka.

Odpustky – Nový rok

Úplný odpustok sa udeľuje veriacemu, ktorý sa v kostole zúčastní na slávnostnom recitovaní alebo na speve hymnu Príď, Duchu Svätý, tvorivý, aby si vyprosival Božiu pomoc do celého nadchádzajúceho roka.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Katarína Šulovská a Gabriela Dovhunová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Behunová č. 46 a rodina Klapáčová.

Služba lektorov (29. december — 4. január)

Udavské

Streda - Monika Futejová

Štvrtok - Gabriela Cmariková a Monika Stebilová

Piatok - Ľubica Futejová

Sobota - Mária Feríková

Nedeľa - Jana Štofčíková a Ingrid Terkošová

Veľopolie

Pondelok - Laura Marková

Štvrtok - Ingrid Ciprova a Lucia Hlubíková

Piatok - Renáta Marková

Nedeľa - Kristína Trešňáková a Klára Trešňáková

Udavské — Ďakovná pobožnosť na konci roka – streda

Je vhodné, aby sa vo farských kostoloch konalo slávnostné poďakovanie Bohu za jeho dobrodenia počas uplynulého roka. Úplný odpustok sa udeľuje veriacemu, ktorý sa v kostole zúčastní na slávnostnom recitovaní alebo na speve hymnu Teba, Bože, chválim.

Udavské – Prvá sobota

V sobotu 3. januára o 8.00 bude vo farskom kostole pobožnosť Fatimskej soboty, modlitbu povedie Spoločenstvo „Modlitby mužov“ z Humenného.

Milodar pre kantora a kostolníčku (kostolníka)

V našej farnosti je zvykom, že sa na záver roka dáva milodar z každého domu pre pána kantora a pani kostolníčku ako prejav vďačnosti za ich celoročnú službu pre farské spoločenstvo. Svoj milodar vložte do obálky, na obálku napíšte priezvisko rodiny a číslo domu, obálku odovzdajte osobitne do rúk pána kantora a pani kostolníčky. Odporúčaný milodar pre Udavské je 6 € pre kantora a 8 € pre kostolníčku. (Odporúčaný milodar znamená minimum čo by sme mohli za ich službu pre farské spoločenstvo obetovať.)

Pre Veľopolie je odporúčaný milodar 3 € pre kantora a 5 € pre kostolníka.

júci, hľadá prijatie a prebúdza oddanosť. Prekvapuje nás tým, že sa vystavuje odmietnutiu, očarúva nás tým, že nás vytrháva z ľahostajnosti. Skutočnou mocou je moc stať sa Božími deťmi – moc, ktorá zostáva pochovaná, pokiaľ sa držíme bokom od plaču detí a krehkosti starcov, od bezmocného mlčania obetí a od rezignovanej melanchólie tých, ktorí robia zlo, hoci ho nechcú.

Ako napísal milovaný pápež František, aby nás znovu priviedol k radosti evanjelia: „Niekdedy cítime pokušenie byť kresťanmi a pritom si zachovávať opatrný odstup od Pánových rán. Ježiš však chce, aby sme sa dotýkali ľudskej biedy, aby sme sa dotýkali trpiaceho tela iných. Očakáva, že sa vzdáme hľadania osobných či komunitných úkrytov, ktoré nám umožňujú zostať vzdialení od uzla ľudskej drámy, aby sme skutočne prijali kontakt s konkrétnou existenciou druhých a spoznali silu nežnosti“.

Drahí bratia a sestry, keďže Slovo sa stalo telom, teraz telo hovorí, kričí Božiu túžbu stretnúť sa s nami. Slovo si medzi nami postavilo svoj krehký stan. A ako nemyslieť na stany v Gaze, už celé týždne vystavené dažďu, vetru a chladu, na stany toľkých ďalších